Budapest 62., Pf. 634. 1396

Levelek a kultúráról

Még egy felvételi javaslat

Fordítás vagy ferdítés?

Sok olyan levél gyűlik össze dossziénkban, amely a kulturális élet különböző kérdéseiről szól, illetve ilyen tárgyú cikkeinket egészíti ki. Elsőként — mint szoktuk — egy korábban közölt levélre érkezett válaszlevelet teszünk közzé.

„Olvastuk a Magyarország 1983/7. számában Szibra Józsefné levelét. Osztályunkban nagy megdöbbenést keltett ez a levél, mert sok olyat találtunk benne, ami szerintünk nem fedi a valóságot, s mert az a lány, akiről szó esett, az osztálytársunk. Azért írunk, nehogy a tények hiányos ismeretében alkossanak véleményt iskolánkról. A levél írója azt állítja tanárainkról, hogy nem nyújtanak kellő segítséget Gabinak. Ennek ellenkezőjét konkrét példákkal is alá tudjuk támasztani. Például matematikából és fizikából a tanárok dolgozatoknál előre leírják a megoldandó példákat, és segítenek Gabinak, ha szüksége van rá. Az iskolai korrepetálásokon a tanárok külön foglalkoznak a gyengébbekkel. Nem az ő hibájuk, hogy Gabi nem használja ki ezeket a lehetőségeket. Ezen kívül a levél írója azzal vádolja osztályfőnökünket, hogy ő Gabit magántanulónak akarja kényszeríteni. Ezt a lehetőséget osztályunk vezetősége vetette föl, mert Gabi tanulmányi eredménye nem megfelelő. Mi javasoltuk azt is, hogy az osztályfőnök keresse fel a lány szüleit, hátha ez segít. A találkozó azonban nem jött létre, mert Gabi szülei betegek voltak, és az osztályfőnöknek sem volt mindig ideje, ugyanis nemcsak nappal, hanem este is tanít. A levél megjelenése után felkerestük a levélírót — Gabi édesanyját —, mert meg szerettük volna tudni, mi késztette sorainak megírására. A beszélgetés során kiderült, hogy sem a tanárokat, sem az osztályfőnököt nem ismerte eléggé, s ezért téves elképzelése alakult ki az iskoláról. Elhatároztuk, hogy — mivel Gabi nem tudja leírni a tábláról az órai anyagot — mi leírjuk, és neki már csak meg kell tanulnia otthon. A szóbeli leckéket barátnői kikérdezik tőle. Úgy érezzük, hogy ennél többet sem a tanárok, sem mi nem tudunk tenni."

BUDAI NAGY ANTAL GIMNÁZIUM II/A OSZTÁLY TANULÓI, BUDAPEST (30 ALÁÍRÁS)

„A lapjuk 1983/4. számában megjelent, »Ki tanít?« című cikk rátapintott azoknak a társadalmi fejlődést gátló problémáknak a lényegére, amelyek köztudottak ugyan, de különböző okokból — álhumanizmus, kényelmesség, szervezetlenség, a nem termelő szférának jutó anyagi dotáció szűkössége stb. — legfeljebb erőtlen kísérleteket tettek megoldásukra. A pedagógus pályán a képesítés nélküli rendszer tartóssága hosszú évtizedekre leértékelte a pálya társadalmi tekintélyét. Ezért nem csodálkozhatunk azon, hogy — kis számú kivételtől eltekintve — a levelező tagozatos képesítés nélküliek szakmailag felkészületlenek, nincsenek birtokában az anyanyelvnek, alkalmatlanságuk kirívó. Igen életrevaló és megvalósítandó cikkük szerzőjének az a javaslata, hogy a gyesen levő tanárnőknek lehetőséget kellene adni részleges bekapcsolódásra iskolájuk munkájába. Az idő sürget."

DR. VUICS TIBOR, PÉCS

„Az 1983/5. számukban helyeslik az új egyetemi-főiskolai felvételi rendszert, aminél rosszabbat — véleményem szerint — nem szült még emberi elme. A hat tárgy beszámítása előnyben részesíti a közepes teljesítményt nyújtókat a kiugró tehetségekkel szemben. Óriási teret enged a tanárok jó és rosszindulatának, sőt »jegy-cserekereskedelmet« indíthat el a tantestületeken belül. A tanulók kétéves teljesítményeit sokkal inkább befolyásolják az egészségügyi, családi és anyagi körülmények, mint az egyetlen vizsgára történő felkészülést. Ha az általános műveltség meglétét vagy hiányát be kell számítani — és erre valóban szükség van —, történjék ez az érettségi eredménye alapján. Hozhasson mindenki 30 pontot a két felvételi tárgyból elért eredményével és

NYUGAT-BERLIN: FIATAL PROSTITUÁLTAK
Öngyilkosságba menekül csábítója elől

30-at az érettségin kapott jeleseivel. Van javaslatom a felvételi vizsgák »objektivizálására« is. Irányadó lehetne ehhez az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyek bevált módszere. Megadott témában írott pályamunkával 20 pontot, írásbeli teszttel és zárthelyi dolgozattal 10 pontot, a tananyaghoz kötődő és azon túlmutató szóbelivel újabb 10 pontot, végül egy szerény követelményű tanítási, tervezési stb. minigyakorlattal tárgyanként 10—10 pontot lehetne szerezni. Aki ezen a tárgyanként négyfordulós felvételin átmegy, mérhetően bizonyítja alkalmasságát és általános műveltségét is."

NAGY PÉTER TIBOR, EGY. HALLG. BUDAPEST

„Lapjukban megemlékeztek Arthur Rubinsteinről, a most elhunyt világhírű zongoraművészről. Ehhez kapcsolódva szeretném elmondani, hogy 1982-ben halt meg egy másik zongoraművész világnagyság, a kanadai Glenn Gould. Torontó konzervatóriumában Guerrero tanítványa volt, 1946 óta hangversenyezett. Pályatársai és a kritikusok Liszt, Sibelius és Paul Hindemith műveinek iránymutató tolmácsolójaként értékelték. Több mint 60 lemezfelvétel után 1964-ben vonult vissza a koncertezéstől. Ötvenéves korában agyvérzés okozta halálát. Néhány éve a televízióban Kocsis Zoltán korunk egyik legjelentősebb zongoraművészének nevezte Glenn Gouldot."

VARGA LAJOS, GYÖR

„A Magyarország 1983/7. számában, az Öt világrész száz lapja rovatban, »Szökött gyerekek országa« címmel közöltek egy cikket a U. S. News and World Report alapján. Ami a cikkben áll, igen érdekes, de nem egészen új. A fejlett tőkés államok társadalmának közismert, kóros jelenségei: a gyerekek elszökése a család gonoszsága elől, narkó, lány- és fiúprostitúció. Emlékeztetni kell arra, hogy évtizedekkel ezelőtt a fiatal szovjet állam felkarolta és jó irányba nevelte a hasonló körülmények közé került fiatalokat. Most arat igen nagy sikert a Szemben a világgal című film, amelyben Patrick Norbert kitűnően játssza a húgát nevelő elárvult fiút. Végül gyilkossá lesz, de nem ítélhető el érte, mert ellenállt egy gazdag férfi beteges csábításának. Az Üvegház című, 1978-ban készült filmben Christoffer Tabori öngyilkosságba menekül csábítója elől. A nyugati irodalom sokat foglalkozik a fiúprostitúcióval. Iskolapéldája ennek Fellini Satyricon című filmje, amelyben Max Born, a prostituált fiút alakító színész a film centruma volt. Méltán lett világhírű ezzel a szerepével."

DR. KRATKY TAMÁS, BUDAPEST

„Lapjuknak évek óta állandó olvasója vagyok. Az 1983/1. számban olvastam a Generalartról. Műtárgykedvelő, időnként szerényebb keretek közt vásárolgató ember vagyok, s ezen a területen tapasztaltam már hiányosságokat. Eddig nem volt igazi összekötő kapocs a művészet és a közönség között. Az élő művészek egy-egy alkotását árusította ugyan a Képcsarnok Vállalat, de az elhunyt művészek műveihez legfeljebb a Bizományi Áruházban juthattunk hozzá. A Generalart a »klaszszikus« műkereskedelmet szándékozik feltámasztani személyes kapcsolat kiépítésével. Reméljük, sikerül neki. Az új vállalat jó kezdeményezésével találkoztam a Merkur Autószalonban az iparművészek vásárán. A közönség számára ez eredményes volt, reméljük, a vállalatnak is. A másik alkalom a Vígadó Galériában volt, a legjobb kortárs művészek kiállításán. Kellemes meglepetést okozott, hogy a Generalart megbízottja a helyszínen folytatott értékesítő tevékenységet."

CS. A., BUDAPEST

„A Magyarország 1983/8. számában megjelent »Zöld út« című cikkel kapcsolatban szeretnénk megjegyezni, hogy közel egy éve eredményesen működik vállalati gazdasági munkaközösségünk, a »GO-PRESS Könyvek és Prospektusok Kiadásának Szervezése«. A Gondolat Könyvkiadó hét dolgozója által létrehozott munkaközösség eljár a Művelődési Minisztérium Kiadói Főigazgatóságánál a szükséges engedélyek érdekében, és ezek birtokában megszervezi a különböző intézmények és magánszemélyek saját kiadásban megjelenő könyveinek kiadói, nyomdai és terjesztési munkálatait. Munkaközösségünk nem magánkönyvkiadó, az általunk »világra segített« könyvek felelős kiadója minden esetben a megrendelő, de természetesen a munka megszervezése során felelősséggel tartozunk a kiadói, nyomdai és terjesztési előírások megtartásáért. Eddigi tevékenységünk eredményei közül érdemes megemlíteni az »Aranycsapat«-ot, a »Vuk« képeskönyvet és »A vegetárius főzés örömei« című könyvet, amiről egyébként cikkükben is esett szó."

GO-PRESS, PALKÓ ISTVÁN KÖZÖS KÉPVISELŐ, BUDAPEST

„Az 1983/6. számban, az Öt világrész száz lapja rovatnak »A halott törökök esete« című cikkét olvasva úgy tűnt, hogy nemcsak a spanyolok állnak hadilábon az angol nyelvvel, hanem a magyarok is. Nem vették ugyanis észre, hogy a »turkey« szó így pulykát jelent, nagy kezdőbetűvel viszont Törökország neve. A török férfit angolul »Turk«-nak írják. Így a fordítás hibája nem az angol nyelv nehézségében, hanem a nyelv nem tudásában rejlik."

MÉREI KATALIN, BUDAPEST

„Lapjuk 1983/4. számából, egy olvasói levélből arról értesültünk, hogy Vidovszky Béla 1959-ben 11 vásznat festett Fraknó váráról és környékéről. Az adat helyesbítésre szorul. Körünk tulajdonában van a művésznek képeiről vezetett feljegyzése, amiből kitűnik, hogy Vidovszky 1959-ben két alkalommal kereste fel Burgenlandot és előbb 11, majd további 5 képet festett. Így a vár környékéről összesen 16 képe ismeretes."

VIDOVSZKY BÉLA BARÁTI KÖRE, BUDAPEST